

[Finansministeren.]

imod Over-Skyldraadet og faa Instrukserne kendt ugyldige. Men Finansministeriet kan ikke udtale nogen Dom om, hvorvidt de er retsstridige eller ej, det maa Over-Skyldraadet selv have Ansvaret for.

Med Hensyn til Statens almindelige Økonomi, saaledes som den er afbildet for de kommende Tider i Finanslovsforslaget, skal jeg ikke paa dette Tidspunkt gøre egentlige Bemærkninger. Jeg tror, det er klogest — som jeg vist allerede har sagt en Gang tidligere — at afvente, hvorledes de økonomiske Forhold forløber, og derefter søge saa vidt muligt at faa en god og holdbar Finanslov. Jeg maa dog sige, at jeg tror, den Kriselovgivning, som er vedtaget her i Rigsdagen for nylig, vil bidrage sit til, at ogsaa de offentlige Financers Forhold bliver bedre, end de ellers vilde være blevet, ikke fordi Staten paa nogen Maade faar direkte Fordel af denne Kriselovgivning, men den Stabilisering, som jeg mener, Kriselovene vil give paa adskillige Omraader af vort Erhvervsliv, vil naturligvis betyde, at ogsaa Staten for sit Vedkommende med Hensyn til de offentlige Finanser kan se Fremtiden noget mere roligt i Møde. Staten lever jo — det er sagt saa mange Gange, og det er rigtigt — af Borgernes Muligheder for at give Staten Indtægter, den har ikke andre Veje til at faa Indtægter. Spørgsmaalet om, hvorledes disse Indtægter skal tilvejebringes, afgør Rigsdagen jo, og det kan der være Strid om, men det finder sin endelige Afgørelse ved Rigsdagens Beslutninger. De Kriselove, der nu er vedtaget, giver Staten Indtægter til Dækning af Udgifter gennem direkte og indirekte Skatter.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette en Udtalelse, som staar paa Sp. 743 i Rigsdagstidende, angaaende den Fordeling mellem direkte og indirekte Skatter, som finder Sted igennem de nævnte Kriselove. Der er refereret — og jeg har formentlig sagt det —, at jeg ønskede, der skulde være flere indirekte Skatter. Det fremgaar tydeligt af Sammenhængen og det følgende, at jeg har ment direkte Skatter. Jeg benytter imidlertid Lejligheden til her at klargøre det, for at man ikke skal tro, at jeg har en anden Anskuelse paa dette Omraade, end jeg tidligere har haft.

Men enten nu Staten skal have sine Indtægter gennem direkte Skatter eller indirekte Skatter, saa er det ad denne Vej, Staten faar de Penge, som skal anvendes til de Formaal, Staten gennem Rigsdagens Be-

slutninger maa fyldestgøre, og paa dette Omraade mener jeg, at den Lovgivning, som netop er vedtaget i de sidste Dage, vil bidrage til, at Staten med større Tillid kan se Fremtiden i Møde, end før disse Love blev vedtaget.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Den Maade, hvorpaa den højtærede Landbrugsminister besvarede min Forespørgsel fra forleden Dag, var en dyb Skuffelse for mig, og jeg er forbavset over, at den højtærede Minister kunde tænke sig, at jeg skulde lade mig berolige ved de Udtalelser, den højtærede Minister fremkom med i denne Anledning. Det, Sagen drejer sig om, er et vitalt Spørgsmaal, et vitalt Spørgsmaal, kan man godt sige, for hele Verden, men i ganske særlig Grad for os, og naar den højtærede Landbrugsminister mener, at det kan vises tilbage ved blot at sige, at det er umuligt at faa Svar paa det, saa forstaar den højtærede Landbrugsminister ikke Problemet.

Dette Problem er ganske simpelt; Spørgsmaalet er bare: Hvilke Arealer er under Kultur af den ene eller den anden Slags oversøisk og her i Europa? Hvad er de normale Høstudbytter, man kan vente sig af dem, og hvad konsumeres der i Verden af den Art Brødkorn, det her drejer sig om? Dette kan det umuligt være vanskeligt at faa Svar paa.

Jeg skal gerne hjælpe den højtærede Minister i saa Henseende. Han kan blot henvende sig til sin Kollega Udenrigsministeren og bede ham sende denne Forespørgsel til vor Gesandt i Rom med Anmodning om at skaffe at vide fra det internationale Landbrugsinstitut dernede, hvorledes man der ser paa hele Spørgsmaalet. Dette Institut ligger ganske sikkert inde med alle herhen hørende Oplysninger. Den samme Opfordring kan gaa ned til vor Repræsentant i Svejs — han bor vist i Bern — med Anmodning om at henvende sig til Folkeforbundet, som sikkert allerede har haft fat i Spørgsmaalet.

Endelig kan den højtærede Landbrugsminister læse Professor Laurs Afhandling eller rettere sagt Taler, som han holdt i Foraaret i Warschau; tilsvarende Taler har han holdt i Rom og London paa store Konferencer. Han er en enkelt Mand ganske vist, men han er en saa højt anset international Kornmand, at hans Ord be-